

Chương 375: Những Đứa Con Của Hoàng Tộc

(Số từ: 3221)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:46 PM 27/04/2023

"Tại sao tất cả đều là quái vật vào năm nhất?"

Sau khi đưa Cliffman bất tỉnh đến văn phòng của linh mục trực, Olivia lằm bằm trong sự hoài nghi.

Olivia chết lặng khi nghe tin sinh viên năm nhất bất tỉnh khác, Ludwig, đã làm điều tương tự như Cliffman chống lại Saviolin Tana chỉ một ngày trước đó. Ellen ném cho cô ấy một cái nhìn sắc bén để đáp lại lời nói của Olivia.

"Đó không phải là điều cô nên nói, Senpai."

"Không... Tôi không như thế này, cô biết không? Có chuyện gì với tất cả các người vậy?"

Nó đủ gây sốc cho Olivia và là một sự kiện chưa từng có trong lịch sử Temple.

Hai sinh viên đã đánh thức khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của họ chỉ trong một ngày.

—Ellen, Reinhardt, Ludwig, và bây giờ là Cliffman.

Bốn sinh viên năm nhất đã tự mình sử dụng được [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Lẽ ra đó phải là một thành tích độc nhất vô nhị khi Ellen làm được, nhưng bốn sinh viên năm nhất đã hoàn thành nó.

Saviolin Tana, người đã trông chừng Ludwig trong phòng hồi sức, cũng vô cùng sửng sốt trước tình huống này. Tuy nhiên, cô ấy xem tình trạng Cliffman trước.

"Có vẻ như không có vấn đề gì nghiêm trọng..."

Olivia đã bối rối và Saviolin Tana rất ngạc nhiên về trường hợp của Ludwig. Khi cô ấy biết rằng Cliffman cũng đã đánh thức [Tăng cường sức mạnh ma thuật] chỉ cách nhau một ngày, cô ấy cũng hoang mang không kém.

"Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra với mấy đứa năm nhất vậy?"

Cô ấy đã nghĩ rằng đó là một năm đặc biệt với hai sinh viên phi thường, nhưng bây giờ hai người nữa đã được thêm vào đó.

Ellen lặng lẽ quan sát Reinhardt.

Cliffman đã đạt được những gì mình muốn. Reinhardt đã cố gắng hết sức để giúp phát huy tài năng của Cliffman.

Đó là sự thật.

Tuy nhiên, Ellen không thể không nhận thấy rằng biểu hiện của Reinhardt có vẻ không hài lòng như lẽ ra phải thế.

Đó không phải là cái nhìn của cái tôi bị dập nát vì bị Cliffman qua mặt.

Cứ như thể Reinhardt đang hối tiếc điều gì đó, và nghi ngờ liệu đó có phải là quyết định đúng đắn hay không.

Ellen thấy Reinhjardt có vẻ mặt phức tạp mà cô không hiểu lắm.

Cliffman và Ludwig đã đánh thức khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của họ.

Đương nhiên, việc hoàn thành sự kiện đã mang lại cho anh ta 2.000 điểm thành tích. Reinhardt cần thêm 5.000 điểm để đánh thức tài năng tiếp theo, [Miễn nhiệm siêu nhiên]. Anh ấy muốn đảm bảo nhiều điểm thành tích hơn trước khi đánh thức tài năng tiếp theo, vì vậy Reinhardt có thể còn lại một số điểm dự phòng.

Tác dụng của Tăng hiệu quả [Tăng cường sức mạnh ma thuật] cũng sẽ phát huy tác dụng.

Tất nhiên, tin đồn về Cliffman đã lan truyền khắp toàn bộ Royal Class, bao gồm cả những sinh viên năm nhất.

Liana, khi biết tin, đã vội vã đến phòng hồi sức để kiểm tra tình trạng của Cliffman.

Tôi không biết liệu Cliffman có thể đạt được [Tăng cường sức mạnh ma thuật] hay không nếu không

có sự can thiệp của tôi. Nếu sự cố Cánh cổng xảy ra, sinh viên cần phải trở nên mạnh mẽ hơn. Bây giờ lịch sử đã thay đổi quá nhiều, các sinh viên năm nhất có thể sẽ chết trong những tình huống bất ngờ do sự cố Cánh cổng.

Tuy nhiên, Cliffman đã trở nên mạnh mẽ hơn và Liana cũng vậy.

Nếu mục tiêu của họ là giết tôi và sự cố Cánh cổng biến mất, thì tôi sẽ rơi vào một tình huống rất kỳ lạ khi tôi đã giúp một người đang cố giết mình. Nhưng vẫn.

Ngay cả khi tôi không can thiệp, thì cuối cùng Cliffman cũng sẽ đánh thức khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của anh ta.

"Có vẻ như thuốc tăng độ nhạy cảm với [Tăng cường sức mạnh ma thuật] gần như đã được phát triển đầy đủ. Điều đó sẽ giúp ích rất nhiều cho những người chuyên cận chiến. Nó cũng sẽ hữu ích cho Cliffman và Ludwig."

Nghe Harriet giải thích, tôi gật đầu.

Quá trình phát triển của Moonshine sắp hoàn thành. Vì vậy, các sinh viên chiến đấu sẽ nhanh chóng thức tỉnh [Tăng cường sức mạnh ma thuật] với sự giúp đỡ của Moonshine và làm quen với nó.

“Em chưa bao giờ nghĩ rằng điều này thực sự sẽ được thực hiện.”

"Cái kia thì sao?"

"Cũng gần xong rồi."

Power Cartridges không tiên tiến như Moonshine, nhưng dường như chúng cũng sắp hoàn thành.

Theo ý kiến của tôi, những sinh viên năm nhất của Royal Class thật không thể tin được.

Bốn người trong số họ đã tự thức tỉnh [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Các sinh viên phép thuật đang tụ tập lại với nhau, trên cơ sở tạo ra không chỉ một, mà là hai phát minh đột phá có thể thay đổi tiến trình lịch sử loài người.

Cả sinh viên chiến đấu và phép thuật trong Royal Class đều tham gia vào những nỗ lực điên cuồng.

Nếu sự cố cánh cổng không xảy ra và sức mạnh của nhân loại cứ tích tụ lại, sức mạnh đó cuối cùng sẽ hướng vào tôi.

Không chỉ vậy, mà còn có những vấn đề khác nữa.

Những cá nhân tài năng xuất chúng có thể thu hút sự chú ý của đám đông không phù hợp.

Harriet thở dài thườn thượt khi nhấp trà.

“Anh không nghĩ tất cả những chuyện này là do anh nhìn thấy trước, phải không?”

Tôi đã ra lệnh cho họ làm một điều ngớ ngẩn, và họ đã thực sự làm được. Vì vậy, đó là thành tích của tôi. Harriet lườm tôi như thể tôi không nên nghĩ như vậy.

Harriet nghĩ rằng tôi sẽ ra lệnh cho họ tạo ra thứ gì đó thậm chí còn kỳ lạ hơn tiếp theo sao?

"Dĩ nhiên là không."

"...Cái gì? Em đã nghĩ rằng anh chắc chắn sẽ nhận công trạng."

Đó không phải là phản ứng mà Harriet mong đợi, và cô ấy có vẻ hơi bối rối.

Harriet hẳn đã nghĩ rằng tôi sẽ yêu cầu một thứ gì đó thậm chí còn kỳ lạ hơn tiếp theo.

Harriet nhấp một ngụm trà và lặng lẽ nhìn ra sân hiên.

"Ồ, Liana..."

Ở đó, tôi thấy Liana chạy quanh Temple vào giữa mùa đông.

Sau khi kiểm tra tình trạng của Cliffman, cô ấy ngay lập tức quay lại tập luyện cá nhân của mình. Chạy xung quanh không phải là thứ cần có đối tác.

Harriet lặng lẽ nhìn Liana chạy xuống con đường và xa dần.

Đó là một biểu hiện buồn.

Liana đã thay đổi, và Cliffman cũng vậy. Mọi người đã trở nên mạnh mẽ hơn.

“Không thể khác được... nhưng mọi người dường như đang thay đổi...”

Sự tồn tại của Ma vương đã thay đổi mọi người. Nó không chỉ là đào tạo và thực hành chuyên ngành của họ một cách mơ hồ nữa.

Một số trong số họ đã có được một mục đích cụ thể. Có mục đích, họ nỗ lực nhiều hơn và làm những việc mà bình thường họ không làm.

Harriet dường như thấy những thay đổi này thật đáng buồn và đáng sợ.

Gần đây đã có một sự kiện lớn xảy ra trong Đế chế: Cuộc xâm lược ở Levaina của lũ quỷ. Đáng tiếc, trong số những nạn nhân của cuộc tấn công bất ngờ này có rất nhiều quý tộc cấp cao và những nhân vật có ảnh hưởng trong Đế chế.

Cuộc chiến du kích này, đã khơi dậy nỗi sợ hãi và lòng căm thù đối với Ma vương, là cuộc chiến thứ ba thuộc loại này.

Tuy nhiên, rất ít người biết sự thật đằng sau cuộc xâm lược lần thứ ba.

Tất nhiên, Charlotte de Gradias là một trong số những người biết. Bertus đã xoay sở để phát hiện ra sơ đồ của các lực lượng cách mạng và ngụy

trang nó thành công việc của ma quỷ, loại bỏ những kẻ chủ mưu chỉ trong một cú trượt ngã.

Mặc dù có một số ít người biết sự thật, nhưng chúng đều là loại mang bí mật phải xuống mồ.

—Cung điện mùa xuân.

Charlotte nhấp một ngụm trà sữa.

"Tại sao anh lại ở đây?"

Bertus, người ngồi đối diện với cô, cũng nhấp một ngụm trà, nở một nụ cười tinh tế.

Mối quan hệ của họ hoàn toàn không phải là mối quan hệ mà họ sẽ đến thăm cung điện của nhau.

Tuy nhiên, Bertus đã thực sự đến cung điện của Charlotte, một điều khá bất thường. Đáng ngạc nhiên, Charlotte đã bình tĩnh chào đón anh ta đến Cung điện Mùa xuân.

"Chà, em nghĩ điều gì đã đưa tôi đến đây?"

Trước câu hỏi của Bertus, Charlotte hơi nheo mắt lại.

"Có lẽ anh tới xem bộ mặt của kẻ thất bại, tôi không nghĩ ra cái gì khác."

—Kẻ thất bại.

Nghe từ đó, Bertus nhếch môi ngạc nhiên.

Anh không ngờ Charlotte lại chấp nhận thuật ngữ này dễ dàng như vậy.

Các lực lượng cách mạng, một trong những kẻ thù lớn nhất của đế chế, đã bị đế chế nghiền nát mà

không có tổn thất nào, thậm chí còn bị hấp thụ. Dù không được công khai nhưng Bertus đã lập được một chiến công lớn.

Là những người cai trị, họ phải tác dụng. Hoàng đế đương nhiên sẽ chọn người có năng lực nhất làm người kế vị, bất chấp tình cảm cá nhân dành cho con cái.

Bertus đã chứng tỏ khả năng của mình.

Và Charlotte đã không chứng minh được điều gì.

Sau khi được giải thoát khỏi Lâu đài Ma vương, cô ấy đã dành quá nhiều thời gian để hồi phục sau hậu quả và vẫn chưa hồi phục hoàn toàn.

Charlotte đã khiêm tốn thừa nhận thất bại của mình.

"Tôi nghĩ em sẽ nghĩ rằng nó là không công bằng. Thật ngạc nhiên."

"Thật không công bằng. Nhưng cũng đúng là ngay cả khi không có tất cả những vấn đề tôi gặp phải, tôi đã không cố gắng hết sức hoặc nỗ lực để đạt được những gì anh có."

Điều gì sẽ xảy ra nếu cô không bị bắt cóc, nếu linh hồn của Ma vương không bén rễ trong cô, nếu cô không bị ám ảnh bởi việc tìm kiếm chàng trai đó?

Đầu cơ là có thể, nhưng nó là vô nghĩa. Charlotte đã lựa chọn và đã quyết định chấp nhận hậu quả. Cuối cùng, cô ấy không đạt được gì, trong khi

Bertus, người đã làm việc cho đế chế, đã đạt được kết quả.

Vì vậy, bây giờ, Charlotte đã chấp nhận thất bại của mình, mặc dù kết quả vẫn chưa chắc chắn.

'Tất cả đều vô nghĩa sao?'

Ngay cả khi được giải thoát khỏi linh hồn của Ma vương, cô vẫn phải đối mặt với một tương lai nơi cô sẽ phải chết vì thất bại trong cuộc tranh giành quyền kế vị hoàng gia.

Luôn luôn có cái chết trên cả hai con đường.

Bởi vì họ được sinh ra với vô số đặc quyền, Charlotte và Bertus đã được định sẵn để sống cuộc sống mà họ sẽ phải chết nếu không thể giành chiến thắng.

Bertus nheo mắt nhìn Charlotte.

"Em không cảm thấy gì sao? Nếu người bị bắt cóc là tôi chứ không phải em, kết cục có lẽ đã khác."

"Thật không công bằng. Tôi nghĩ điều đó thật bất công. Nhưng phản nản với nhau cũng chẳng thay đổi được gì, phải không?"

Và vì vậy, ngay cả khi Bertus nhẹ nhàng cào cào Charlotte trong một tình huống đã nắm chắc phần thắng, cô ấy cũng không tức giận hay mất bình tĩnh.

Cô chấp nhận kết quả.

Nếu bất cứ điều gì, mức độ sỉ nhục này có vẻ nhẹ.

Nếu Charlotte quỳ gối cầu xin mạng sống của mình, cô có thể đã bị đuổi học. Tốt hơn là cô đừng thốt ra những lời như vậy.

Thay vào đó, khi Charlotte bình tĩnh chấp nhận kết quả trong tình huống quyết định này, Bertus nhìn chăm chăm vào cô ấy.

Nụ cười biến mất khỏi khuôn mặt Bertus.

"Như thế nào là chán nản."

Bertus đã chiến thắng, đánh bại đối thủ duy nhất của mình, nhưng anh ta không thể cảm thấy bất kỳ cảm giác chiến thắng nào. Bertus có vẻ thất vọng.

"Chà, thế này thì tôi chẳng thú vị gì. Tất cả những gì tôi có thể làm bây giờ là thế này. Tôi đảm bảo rằng anh sẽ không bị say bởi cảm giác chiến thắng. Thế thì sao, nghe có vẻ thú vị hơn một chút không?"

Tất cả những gì tôi có thể làm bây giờ không phải là cố gắng vượt qua anh, mà là chấp nhận thất bại của mình để anh không ngủ quên trên chiến thắng.'

Đó là tất cả. Nghe những lời đó, Bertus lại nở một nụ cười tinh tế.

"Nếu em làm điều này, thì những nỗ lực của Reinhardt là vô ích."

"...!"

Charlotte biết rằng cuối cùng nó sẽ bị phát hiện. Tuy nhiên, sự xuất hiện của cái tên đó vào thời điểm tàn nhẫn như vậy đã buộc cô phải mở to mắt.

Bertus biết rằng Reinhardt đã cứu Charlotte. Anh ta biết chuyện gì đã xảy ra ở Cung điện mùa xuân, điều đó có nghĩa là anh ta có thể cũng biết về Quán quân của Towan.

"Anh đang cố nói điều gì vậy?"

Lần đầu tiên, đôi mắt của Charlotte lộ ra một chút thù địch.

"Ồ, chỉ cần nhắc đến tên Reinhardt thôi cũng đủ khiến em trông như sắp bóp cổ tôi rồi. Khá hiệu quả đấy."

‘Để khiêu khích em trong tương lai, tôi sẽ chỉ nhắc đến Reinhardt’, Bertus cười khúc khích.

Nhưng Charlotte không có tâm trạng cho những trò đùa như vậy.

"Nếu anh chạm vào Reinhardt, tôi sẽ giết anh. Dù thế nào đi chăng nữa. Bằng cách nào đó. Chắc chắn."

"Nghe giống như một lời cầu xin được bọc trong một lời đe dọa."

"..."

Đó là một nhận xét gai góc, nhưng có vẻ như Charlotte đang cầu xin Bertus đừng làm tổn thương Reinhardt. Bertus mỉm cười với Charlotte. Charlotte chấp nhận số phận của mình. Nhưng cuối cùng, sau thất bại, thứ đọng lại trong cô là sự tuyệt vọng dành cho Reinhardt.

"Làm ơn đừng."

"...Cái gì?"

"Cho dù tôi có quỳ xuống hay làm gì khác, xin đừng chạm vào Reinhardt."

Bertus nhìn Charlotte chăm chăm với một nụ cười ảm đạm.

"Thử làm đi."

"..."

Charlotte lặng lẽ nhìn vào mắt Bertus. Cô do dự một lúc, rồi từ từ đứng dậy khỏi ghế.

Cô bước vài bước về phía Bertus và lặng lẽ quỳ xuống sàn.

Trong cung điện của riêng mình.

Charlotte quỳ xuống trước Bertus.

Charlotte cúi đầu nói khẽ.

"Anh ấy chỉ muốn giúp tôi. Anh ấy nghĩ tôi có thể chết nên đã cố gắng cứu tôi. Chỉ vậy thôi. Anh ấy không có ý định trở thành kẻ thù của anh hay phản bội anh. Anh ấy chỉ không thể bỏ mặc tôi một mình... Đó là lý do tại sao anh ấy đã làm vậy..."

‘Reinhardt không phải là kẻ thù của anh, anh ấy thậm chí còn không nghĩ về điều đó. Anh ấy chỉ đang cố gắng giúp đỡ một người bạn.’

"Làm ơn... hãy để Reinhardt yên. Tôi xin anh... Tôi xin anh..."

Charlotte quỳ xuống trước mặt Bertus, giọng run run cầu xin.

Bertus nhìn xuống Charlotte, người đang quỳ trước mặt mình.

—Charlotte de Gradias luôn kiêu hãnh và tự tin. Có vẻ như cô ấy sẽ không chảy máu, ngay cả khi bị chích. Cô ấy có kỹ năng giật dây từ phía sau hậu trường và luôn tàn nhẫn và nhẫn tâm với kẻ thù của mình. Sự xảo quyệt của cô luôn là một mối đe dọa.

Bertus đã nghĩ rằng nếu Charlotte trở lại, cô ấy sẽ là một trở ngại lớn.

Tuy nhiên, sau sự kiện ở Lâu đài Ma vương, rất nhiều thứ đã thay đổi.

Charlotte de Gradias tự tin, kiêu ngạo từng là đối thủ cần đánh bại đã không còn nữa. Thay vào đó là một cô gái quỳ trước mặt anh ta, không phải cầu xin mạng sống của mình mà cầu xin anh ta đừng làm hại một nam sinh khác.

Kể từ khi trở về từ Lâu đài Ma vương, Charlotte trông mỏng manh như một tấm kính có thể vỡ tan nếu chạm vào.

Công chúa, người đã bị bắt, trở về như một cô gái bình thường.

Cứ như thể một thứ gì đó quan trọng đã bị phá vỡ trong cô ấy tại Lâu đài Ma vương. Cô đã đánh mất tất cả thái độ và mục đích mà cô buộc phải chấp nhận hoặc có được trong suốt cuộc đời làm Hoàng tộc của mình.

Charlotte đã tìm kiếm chàng trai bí ẩn đã cứu mình, nhưng giờ cô đã đánh mất cả mục đích đó. Bây giờ, tất cả những gì cô ấy có là sự phụ thuộc vào Reinhardt.

Ngay từ đầu, Charlotte không bao giờ có thể là kẻ thù của Bertus.

Không phải là Bertus đã thắng.

Charlotte chỉ đơn giản là một cô gái chưa bao giờ cố gắng trở thành kẻ thù của anh và chỉ chiếm một vị trí trong cuộc tranh giành ngai vàng. Và bây giờ cô đã quỳ gối trước đối thủ mạnh áp đảo của mình.

Lý do cô quỳ xuống chỉ để cầu xin anh đừng chạm vào người mà cô dựa vào.

Khi Bertus nhìn xuống Charlotte đang run rẩy, một ý nghĩ thoáng qua tâm trí anh.

Nếu ngay từ đầu cô không phải địch nhân, tôi thật sự cần giết cô sao?

Liệu cô có mất tất cả và cuối cùng thất bại trong mọi cuộc đấu tranh của mình, thậm chí mất mạng sau khi bị đưa đến Lâu đài Ma vương?

Có phải chiến thắng luôn khó chịu thế này không? Charlotte không có lý do gì để quỳ gối trước Bertus.

Lẽ ra cô nên bảo Bertus thử chạm vào Reinhardt một lần đi. Nếu dám động đến Quán quân Towan, anh thật sự có thể bình an vô sự sao? Nó sẽ chỉ dẫn đến sự sụp đổ vị thế chính trị của Bertus.

Charlotte biết điều này.

Nhưng chỉ trong trường hợp này.

Bởi vì có một khả năng nhỏ là Bertus có thể thực sự làm hại Reinhardt.

Đó là lý do tại sao Charlotte quỳ xuống trước Bertus, muốn loại bỏ khả năng nhỏ bé đó.

Charlotte quỳ gối không phải cho mình mà cho người khác. Nhìn xuống Charlotte cúi đầu và đôi vai mảnh khảnh run rẩy, Bertus nói.

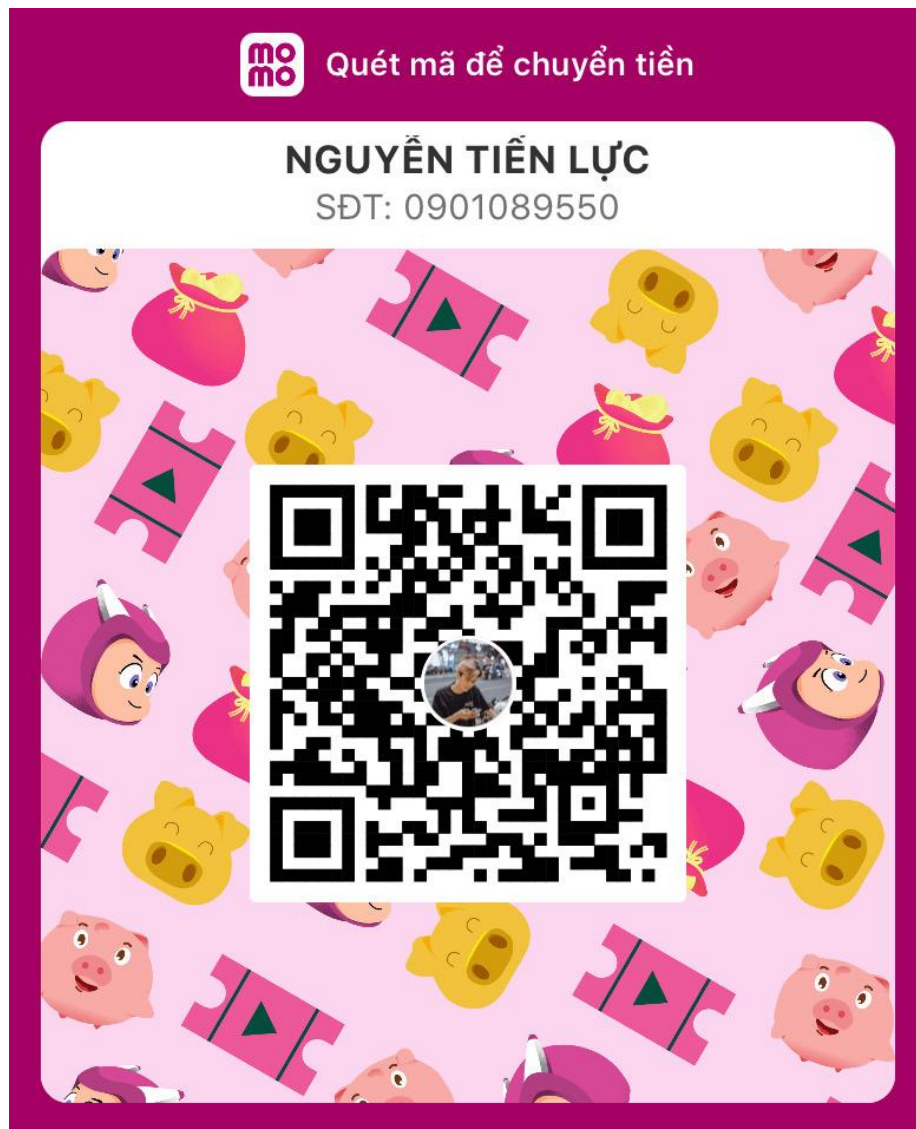
"Thật sao..."

Khi Bertus đặt tách trà xuống,

"Đây không phải là niềm vui."

Bertus đắm chìm trong chiến thắng rỗng tuếch của mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading